V. évfolyam. 11. szám 1949 március 11

Váratlan fordulat

70 fillér

Korrupció...!!!

Egyik kereskedelmi küldöttségünk tagja meséli, hogy külföldi utazásaik során többször át kellett haladniuk a francia-luxemburgi határon. A luxemburgi határon a vámvizsgálat rendkívül szigorú, mert a vámkezelő tiszt kérlelhetetlen ember és ő az egyetlen vámhatóság Luxemburgban. A kis országból törvényesen tilos élelmiszert kivinni, pedig a luxemburgi vaj igen jóízű és a franciák is szívesen vásárolják.

Igy aztán a francia-luxemburgi határon minden alkalommal lejátszódik a következő jelenet:

Szétcsapódik a vagón ajtaja és megjelenik teljes díszben a luxemburgi vámtiszt.

— Van maguknál vaj...?! — bömböli vérbenforgó szemekkel.

— Oh, dehogy... — hangzik az ijedt válasz — Isten ments! Nincs vaj nálunk...

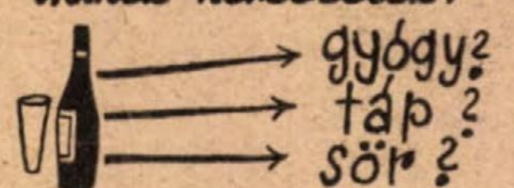
A vámtiszt erre kissé közelebb húzódik.

— Kell vaj? — kérdi suttogva. — Nekem van.

Rákosi: Van itt még egy pár féreg, de ez a kövér hernyó itt a fán a legkártékonyabb.

Minek nevezzelek?

A GF-től nemrégiben gyógytápsör forgalombahozatalának engedélyezését kérte egy gyár. A GF a dolgot letárgyalta, az engedélyt megadta. Két nappal később három levél érkezett a GF-hez a gyógytápsör ügyében.

1. A népjóléti minisztérium tiltakozott a sör nevében helyetfoglaló „gyógy" szócska ellen, azzal az indokolással, hogy egyes betegeket félrevezetne.

2. A Közellátási Hivatal viszont a „táp" szócska ellen tiltakozott, azzal az indokolással, hogy a szóbanforgó sörben nincs tápanyag.

3. És végül írt a pénzügyminisztérium is, ellenezve a „sör" szócskát, minthogy nevezett italban csak két százalék alkohol lévén, a fennálló szesztörvény értelmében nem nevezhető sörnek.

A GF tehát most itt áll ezzel a pompás ízű izével és nem tud vele mit kezdeni. Keresztapák jelentkezzenek!

Példázat

az USA tapogatódzásairól a nyugati államok irányában

Gugyerák éjszaka holtrészegen megy hazafelé. Egyszercsak megbotlik valamiben és elvágódik a földön. Felkelni nincs ereje, tehát belenyugszik a sorsába és csöndesen fekszik az aszfalton. Arra megy egy százkilós ember és a sötétben rálép a fejére.

Gugyerák megtapogatja a fejét és szemrehányóan mondja:

— Ugyan kérem, mire való ez? Ha szeret, mondja meg nyiltan.

Monológ a levegőben

Samu bácsi: Eddig még minden rendben! Lehet, hogy megúszom?

A 7 legzseniálisabb vicce

Queuille-hez berohan egy izgatott ember:

— Miniszterelnök úr, zseniális ötletem van! Rájöttem, hogyan lehetne beugratni a háborúba a francia munkásokat!

— Hogyan? — csillan fel Queuille szeme.

— Üzenjen hadat De Gaulle-nak.

GÁDOR BÉLA:

Halas és Mócsinger a háborús veszélyről

(Halas és Mócsinger, a két óvatos polgár a vendéglőben ül. Előttük fröccs.)

Mócsinger: Ne izguljon, Halas úr, biztosan tudom, hogy a háború kitörését megint eltolták.

Halas: Meddig?

Mócsinger: Holnap déli 12 óráig. Ez fix. Tudja, ki mondta? Magának elárulhatom. (Súg.) Napoleon.

Halas: Ne meséljen. Hol beszélt vele?

Mócsinger: Zborákéknál. Odajárok spiritiszta széanszra. Tegnap este megidéztük Napoleont. Ő mondta, hogy szombaton délben ki fog törni a háború Ausztria és Vietnam határán.

Halas: De Mócsinger úr, Ausztria és Vietnam nem határosak. Hogy mondhat ilyet?

Mócsinger: Nem én mondom, Napoleon mondta. Maga csak ne akarja Napoleont földrajzra tanítani.

Halas: És mást nem mondott Napoleon?

Mócsinger: Nem. Sietnie kellett. Azt mondta, meleg vacsora lesz otthon és Josephine mindig murizik, ha ilyenkor későn megy haza. Csak ennyit mondott, aztán elment a transzba.

Halas: Ez is éppen elég! Úgylátom, maga már nem is borotválkozik.

Mócsinger: Minek? Nincs értelme. Az óvóhelyen úgyis megnő a szakállam. Két napja nem is mosdok.

Halas: Látja, én óvatosabb vagyok. Én már három napja nem mosdottam. Tudja, nevetségesnek érzem a dolgot. Ma megmosom a lábam és holnap elviszi egy atombomba.

Mócsinger: A fülét is elviheti egy gránát.

Halas: Tudom. Azt sem mosom. Nincs nekem már semmihez se kedvem, uram.

Mócsinger: Mindenesetre az ember fedezze le magát, ahogy tudja. Elárulok magának egy titkot: beléptem az Atlanti Szövetségbe.

Halas: Szégyelje magát. És nekem nem is szólt. Hogy csinálta?

Mócsinger: Irtam Trumannak, hogy belépek és megkértem, hogy kapcsoljon be engem is a Marshall-tervbe. Ha csak tíz zsilettpengét kapok, az is tiszta haszon.

Halas: Kedves Mócsinger úr, mi mindig jóbarátok voltunk. Nem léphetnék be én is?

Mócsinger: Oda nem. Nem akarom, hogy túlsokan legyünk. Maga lépjen be a Beneluxba. Az is egész jó.

Halas: Hát jobb, mint semmi. Mégis mi az?

Mócsinger: Nem tudom. De azért maga csak lépjen bele. Én valószínűleg belépek még a Földközi-tengeri egyezménybe és az Európai Föderációba is. Ami biztos, az biztos. Amellett a feleségem benne van az MNDSz-ben, úgyhogy arrafelé is le vagyok fedezve.

Halas: Nekem is van egy jó tippem. Már két hete minden este két tanu jelenlétében egy órahosszat imádkozom Mindszentyért.

Mócsinger: És hogy fedezte le magát balfelé?

Halas: Bízza csak rám. Vettem egy ruháravalót részletre a Vafosznál. De azért mégis jó lenne tudni, ki fog győzni?

Mócsinger: Holnap megmondom magának. Ma este találkozom Zborákéknál Julius Cézárral... Hát akkor fizessünk?

Halas: Ugyan, kérem! Arra a kis időre már nem érdemes!

Fizetés nélkül elmennek.

Gorombasági jog-alap

Egyik színészünk néhány öltönyt varratott magának és megállapodott a szabóval, hogy havonta fogja fizetni tartozását. A szabó mégis hetenkint járt a nyakára pénzért. A színész végül is megkérte öltöztetőjét, hogy legközelebb ne engedje be hozzá a szabót, hanem hivatkozzék a megállapodásra és erélyesen utasítsa ki. A kiutasítás azonban túlságosan is erélyesre sikeredett, szinte kilökés-jelleget öltött, úgy hogy a színész szemrehányást is tett miatta az öltöztetőjének:

— Ennyire mégse kellett volna gorombának lenned!

Az öltöztető megnyugtató hangon felelte:

— Dehogynem, Zoltánkám, rendben van ez..., én is tartozom neki.

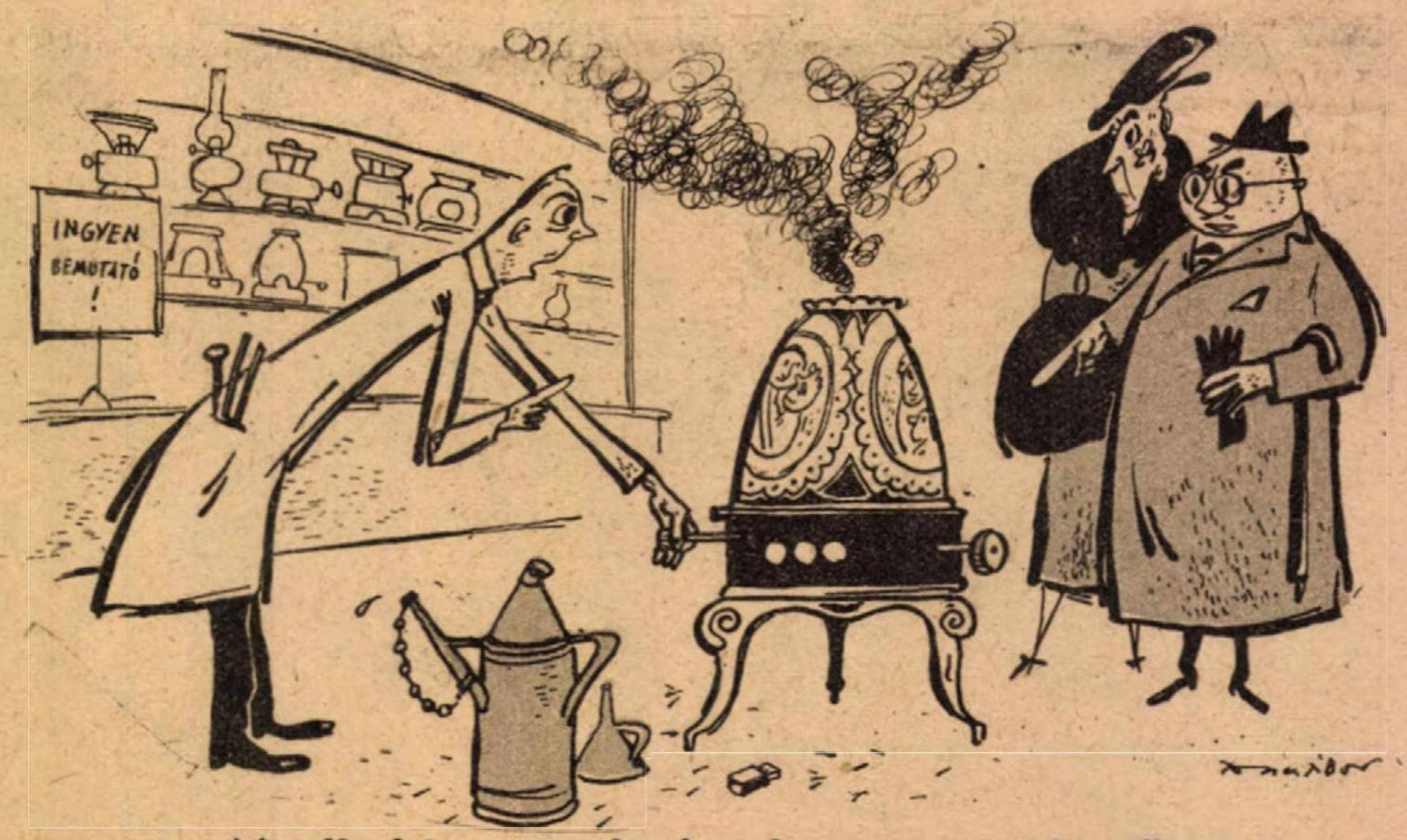
Miért mondott le Forrestal?

Forrestaltól megkérdi egy barátja:

— Miért mondtál le, Forcsi?

— Mert az én idegeim sincsenek drótkötélből — feleli méltatlankodva Forrestal. — Nem bírtam már hallgatni reggeltől-estig azt a véresszájú háborús úszítást, amit véghezvittem.

Itt a művészi kivitelű petróleumkészülék

— Mondja kérem, megkaphatnám ugyanezt gót stílben?

Az új nagykövet

— Itt a megbízólevele követ úr, de aztán nehogy rajtakapják...

Poéngyűjtő NV alakul!

Az ipari termékekhez felhasználható anyagmennyiség megállapítása után most elkészült az „Ételnorma” című könyv, amely részletesen felsorolja, hogy mit végy, ha tíz adag mákosnudlit akarsz tartármártással és hogy hány fogra van szükség egy gyengén megdinsztelt vén marha elfogyasztásához. Ha ez a szabványosítás így halad előre, akkor előbb-utóbb a humorszakmának is színt kell majd vallania.

Meg kell állapítani, hogy hány régi ötletre van szükség egy vadonatúj operetthez, meg kell szabni, hogy

hányszori felhasználás után kerül

sor egy vicc végleges kiselejtezésére és el kell dönteni, hogy három Gugyerák és tizenkét Nyuszek összesen hány kroki személyzetét teszi ki.

Tisztázni kell végre, hogy megjelenhet-e az utcán egy jobb vicclap tizenhét Truman-karikatúra nélkül, valamint az is fontos, hogy milyen feldolgozásban adjuk a békegalambot olvasóinknak, az adagolásról nem is beszélve. Teljesen nyílt kérdés, hogy van-e valamilyen helyes arány a

Pax és a Mars

felhasználása tekintetében, mert a mostani egyazegyhez teljesen önkényesnek és tudományosan alátámasztatlannak látszik. A Humorméréstani Intézet idevonatkozó adatai szerint ide vezethető vissza az a kétoldali olajághiány is, amely egyes vicclapokat jellemez. Nyolc oldalból sokszor kettő is megjelenik olajág nélkül.

Anyagtakarékossági szempontok mellett nem lehet folytatni a poénekkel való rablógazdálkodást sem. Számtalanszor előfordul, hogy egyes lelkiismeretlen szerzők két-háromszori felhasználás után

már be akarnak olvasztani

egyébként még a legszebb férfikorban levő csattanókat csak azért, mert valahol valahányszor már olvasták és írták. A humoripari igazgatóság most elhatározta, hogy poéngyűjtő kereskedőket létesít, akik a régi poént csekély levonással átveszik, nevetnek rajta és fizetnek érte. A rendelet megjelenéséig tehát ne dobja el használt csattanóit, mert két régiért egy még régebbit kaphat csekély ráfizetéssel. Ráfizethet, ha elmeséli.

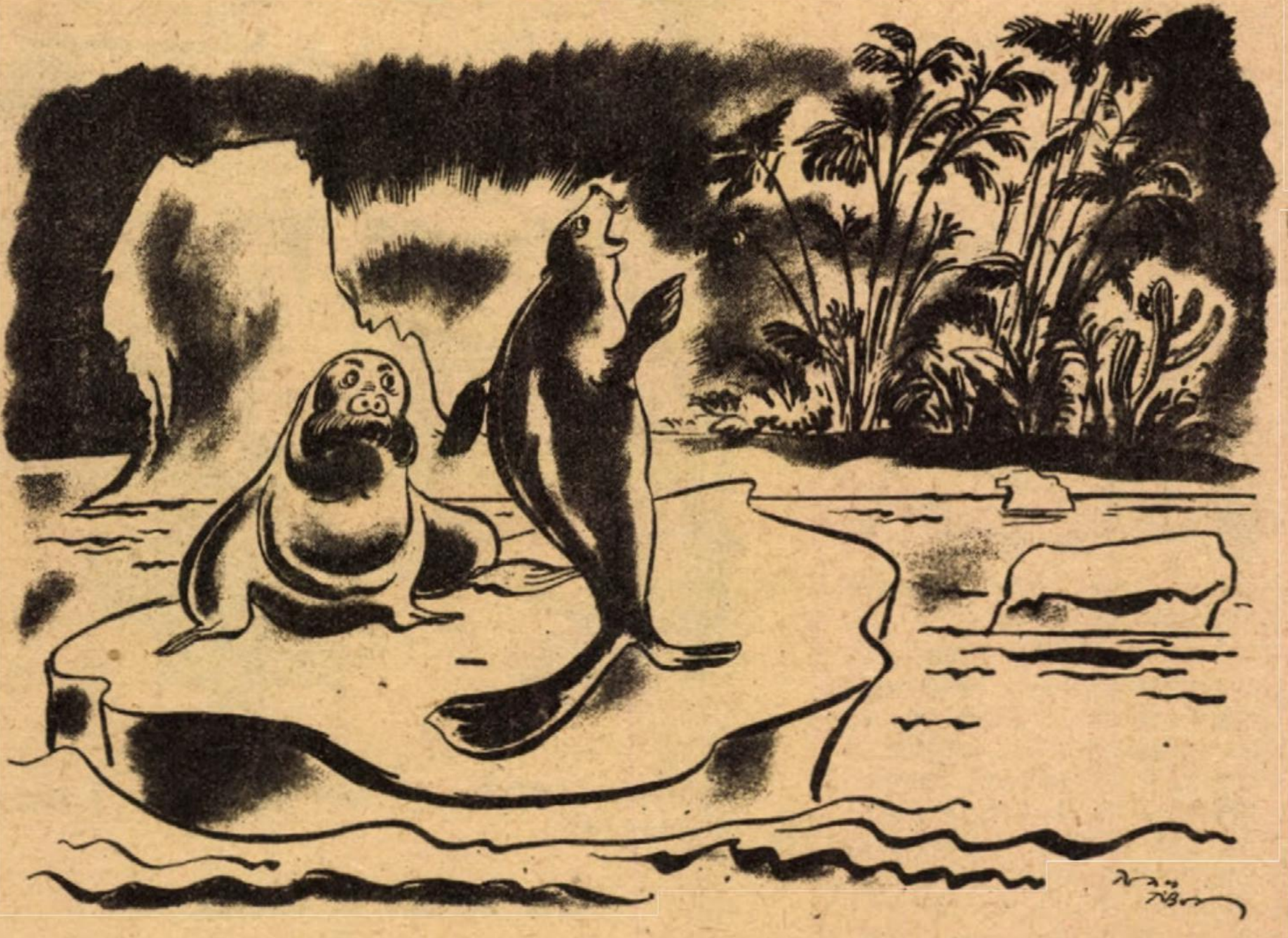
Csorna Béla

Premier a szabadalmi hivatalban

— Uraim, engedjenek engem előre, be akarom mutatni az örökmozgómat!
— Mi is ugyanazt akarjuk!
— Na ja, de én sietek, mert az enyém mindjárt megáll.

Csoda a Sarkvidéken

— Nahát! Hogy kerül pálmaliget az északi sarkra?
— Biztosan itt járt a Micsurin.

A bőkezű Szvicsek esete a rövid szoknyával

— Ödön — mondotta szívhezszóló hangon Szvicsekné a férjének — olvastam az ujságban, hogy tavasszal a szoknya aljának 35 centire kell lenni a földtől. Adj nekem egy százast, hogy szoknyáim alját felvarrathassam, mert hosszúak.

— Egy vasam sincs — mondotta ridegen Szvicsek.

— Hát akkor mit csináljak, hogy a szoknyáim 35 centire legyenek a földtől? — tördelte kétségbeesetten kezeit Szvicsekné.

— Egyszerű a dolog — nyugtatta meg őt a férje — állj fel a sámlira, az nem kerül pénzbe.

Az Osservatore Romano szerkesztőségében

— Mondd, hány templomot zártak már be Magyarországon?
— Egyet sem.
— No, ha ezt a szentatya megtudja, kitér a hitéből...

Ballada az amerikai főszerkesztőről

Miszter Smith főszerkesztő volt, az volt bizony ő,
Amerika egyik lapját szerkesztette fő,
Egyebet is csinált olykor, ha hozzájutott,
Ámde főleg reggel, délben, este hazudott.

Hazudott ő úgy, hogy száján megjelent a hab,
Az volt neki a hazugság, mi lónak a zab,
Mi Caesarnak Cleopatra, ebnek meg a csont,
Az volt neki a hazugság, az volt neki pont.

Ám egy szép nap — megesik ez — kissé meghala,
Az Egyesült Államokban szörnyű gyász vala,
Őt ez már nem érdekelte, fel a mennybe szállt,
És a mennynek kapujáig szinte meg se állt.

Eloltotta a szivarját és bekopogott,
Péter bácsi fogta botját és kikocogott,
Csodálkozva nézett Smithre: Mit kopogsz nekem,
Hiszen te még nem haltál meg, édes gyermekem.

Well, a főszerkesztő erre indulatba jön:
Ki tudja ezt jobban bátyám, én-e, avagy ön?
Biztosan tudom, hogy élsz még, szól Péter, vigan,
Mert a lapod azt írta, hogy meghaltál fiam...

Gergely Miklós

Nem szereti a rejtvényeket

— Kit ábrázol ez a kép? Nem jössz rá, Pierre?
— Jöjjön rá a nehézség!

ÁLLATMESE

A falu bikája halálos szerelemre lobbant a szép Riska tehén iránt és hevesen ostromolta.

— Tiéd leszek, óh nagy bika — szólt Riska kacéran lesütve szemét — ha bebizonyítod, hogy valóban méltó vagy szerelmemre.

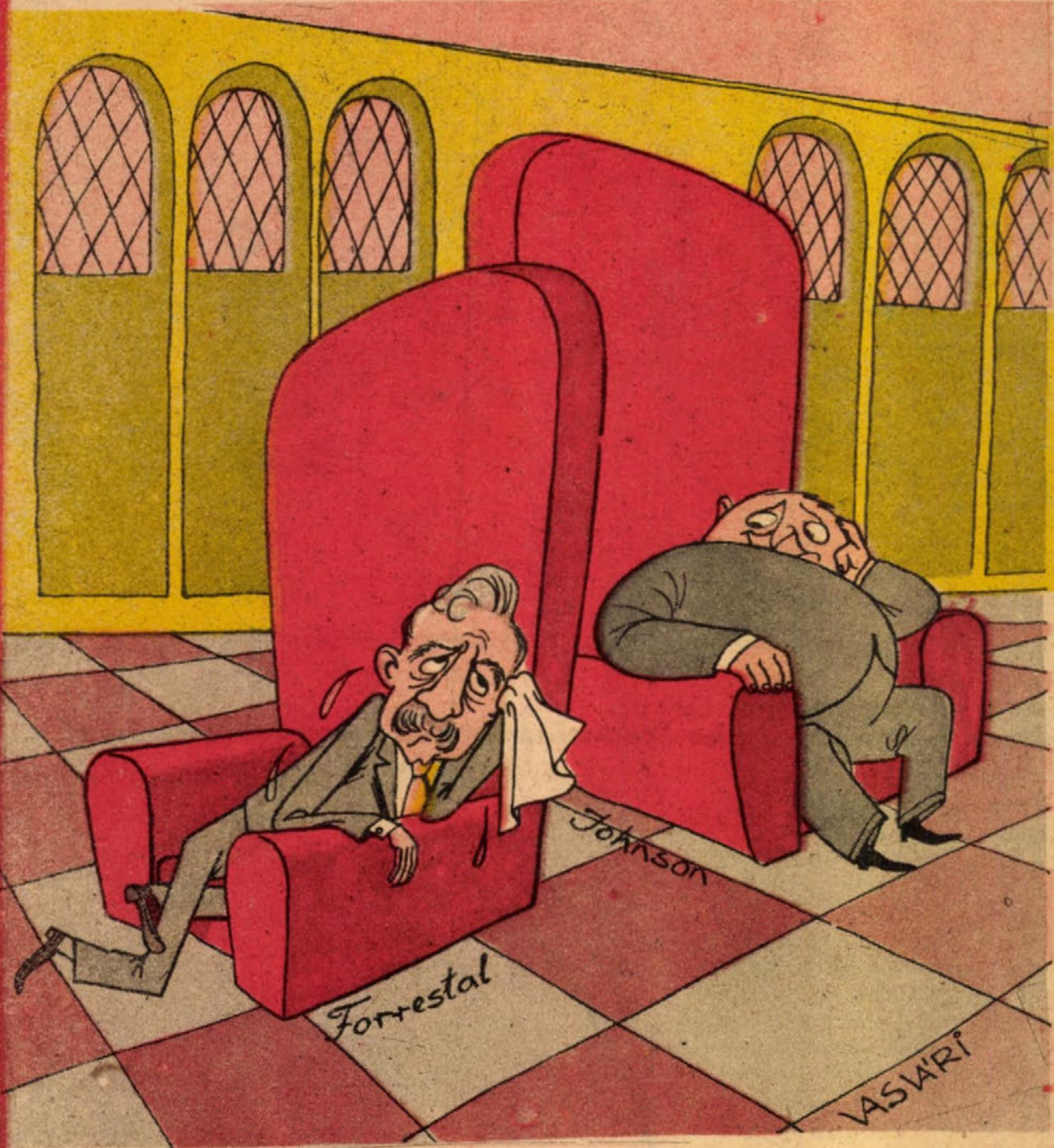
— S mivel bizonyíthatom be?

— Azzal, hogy díjat nyersz a Tenyészállatvásáron. Ott lesz a falu „apraja-nagyja”, az emberek féláron utaznak és minket is féláron szállítanak, csak a szamár marad itthon.

— Egy életem, egy halálom, enyém lesz az első díj. De meddig kell még várnom?

— Március 23-ig, akkor nyílik Budapesten az Országos Mezőgazdasági Kiállítás és Tenyészállatvásár, a Pongrác-úti telepen. (X)

Ezt Budapesten is tudják

Johnson: Miért buktál meg, öregem?
Forrestal: Majd megérted, ha megnézed a Ludas Matyi mostani címlapját!

Kulák Kelemen munkában

— Mit csinál Kulák úr?
— Páholyt ácsolok magamnak
— Aztán minek az?
— Én páholyból akarom nézni a termelési versenyt.

A Rákosi-beszéd után

Zsiros Péter: Elő kell bújnunk, komám, meg vagyunk határozva.

Vagányok

Kiveszőben a pesti alvilág... nemsokára már csak viccekben él. Ime, a legújabb jassz-vicc:

Két vagány várakozik éjfélkor a Liget mögött egy nagykereskedőre. Mindegyiküknél hatalmas dorong. A nagykereskedő ilyenkor szokott hazatérni közeli villájába. Ma azonban nem jön. A toronyóra negyedegyet, félegyet, háromnegyedegyet, majd egyet üt. A két vagány megdöbbenten összenéz. Egyikük ijedten suttogja:

— Szent Isten! Csak nem történt valami baja?

Példázat

Harry S. Truman politikájáról

Varga Balázs, az öreg kulák, fordítva ül a lován és úgy üget végig a falun.

— Mi az, Varga úr? — szólítja meg valaki csudálkozva. — Miért ül fordítva a lovon?

— Azért — feleli gőgösen Varga Balázs —, mert mit kell azt mindenkinek tudnia, hogy én hova megyek.

Fukarságról híres

drámai színészünkről jóbarátai most a következő legendát terjesztik:

Valahol külföldön elment a főpostára és egy táviratot akart feladni. Odament a postaablakhoz és megkérdezte a kisasszonyt, hogy melyik a legolcsóbb távirattípus. A kisasszony erre elmagyarázta, hogy tíz szóig ugyanannyi a tarifa, viszont az aláírás ingyen van.

— Kisasszonykám — felelte erre színészünk — hihetetlenül hangzik talán, de én egy sziuindián főnök vagyok. A nevem: „Pénteken-érkezem-az-esti-vonattal..."

Példázat

az Atlanti Szövetségbe való „önkéntes" belépésről

Havlicsek Ede szemrehányóan mondja Kacsirek Ödönnek:

— Kacsirek úr, maga tegnap erőszakkal megcsókolta a lányomat!

Kacsirek vállat von:

— Abban egyedül ő a hibás!

— Hogy-hogy? — csodálkozik Havlicsek.

— Mert ha nem védekezett volna, nem kellett volna erőszakkal megcsókolnom.

Miért nem lehet Mancika hagyma

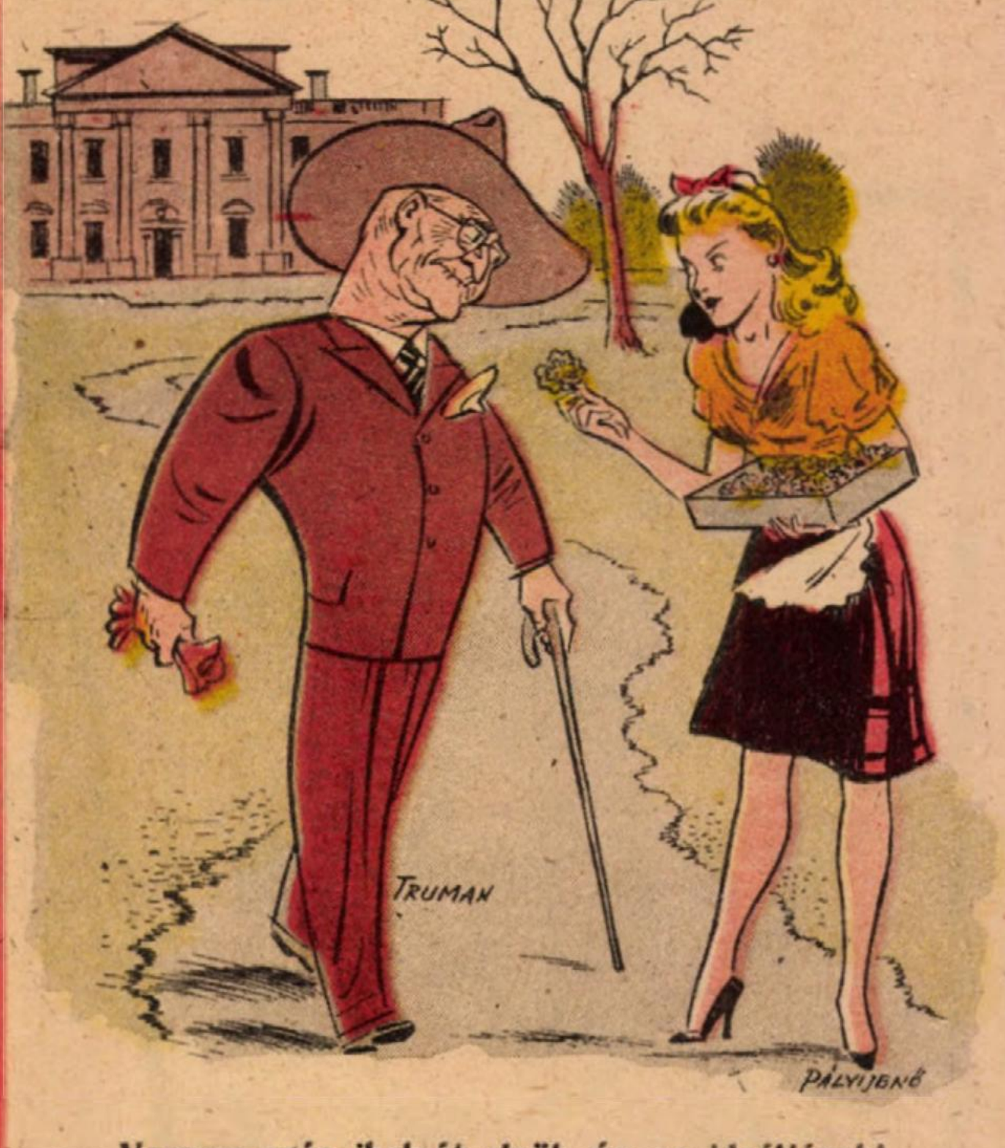
— Én se lehetnék hagyma Makón, mert ugyan fehérhúsú és bronzvörös vagyok, de nem tudok ellenállni.

Idegek kérdése

— Bocsánat, művész úr, nem fél ön ezzel a képpel egyedül maradni?

Muzsikál a mult

— Vegyen szép ibolyát elnök úr az ideáljának!
— Nekem csak egy ideálom volt, de az is leöntötte magát benzinnel egy berlini pincében.

Családfa

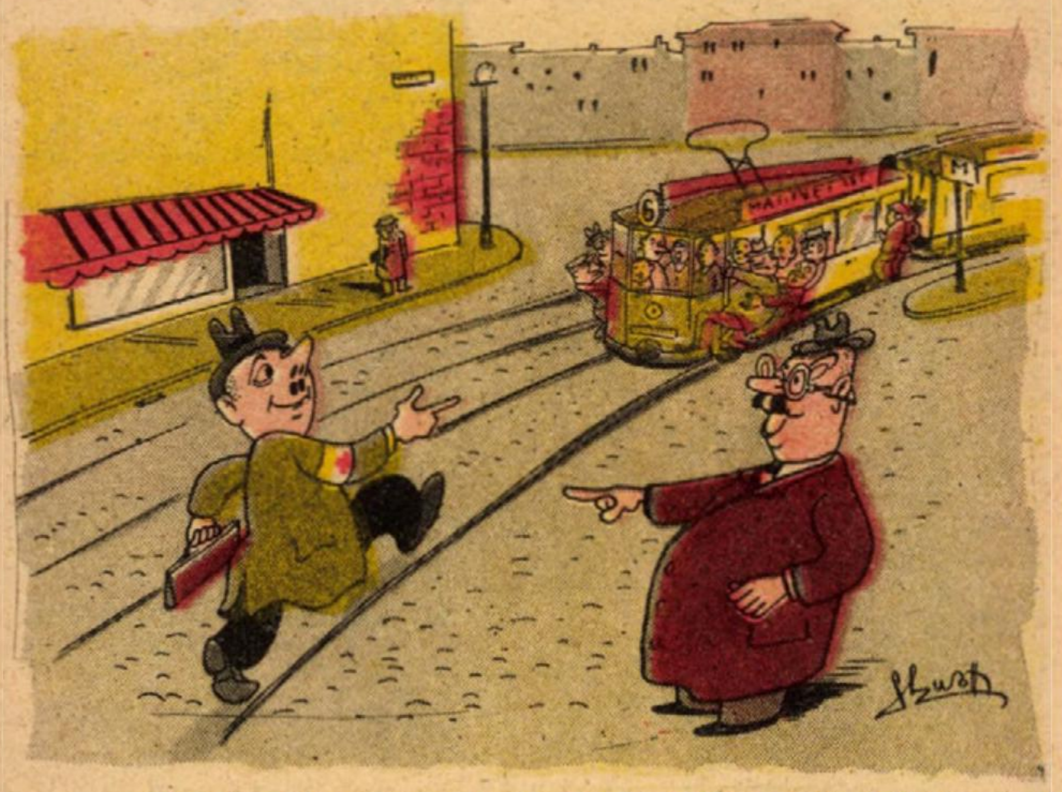
Élt Dunántúlon egy híres „ősnemes" földbirtokos, aki mindennél fontosabbnak tartotta, hogy őseit a legmeszszebbre tudta visszavezetni. Egyszer meglátogatta őt egy másik „nemesember" és eldicsekedett neki az őseivel. Más se kellett a mi emberünknek! Bevezette vendégét az ebédlőbe, előhúzta a fiókból a három méter hosszú pergament tekercset, amelyre őseinek végtelen sora volt feljegyezve, majd rámutatott a tekercs közepére.

— Körülbelül — mondotta — ebben az időben teremtették a világot...!

Nemzetközi Nőnap március 8-án

Nem reménytelen vállalkozás

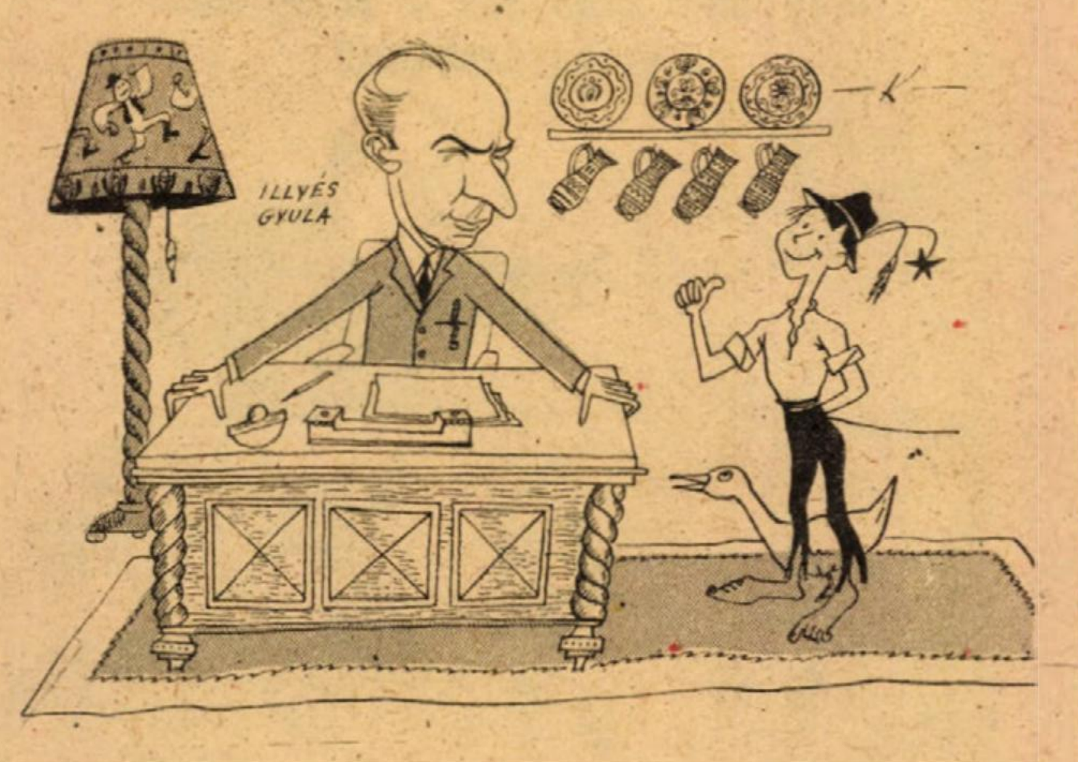

— Hová rohan úgy doktor úr? Olyan sok dolga van?
— Ellenkezőleg. Azért szaladok a villamos után, hátha leesik valaki.

Születésnapra

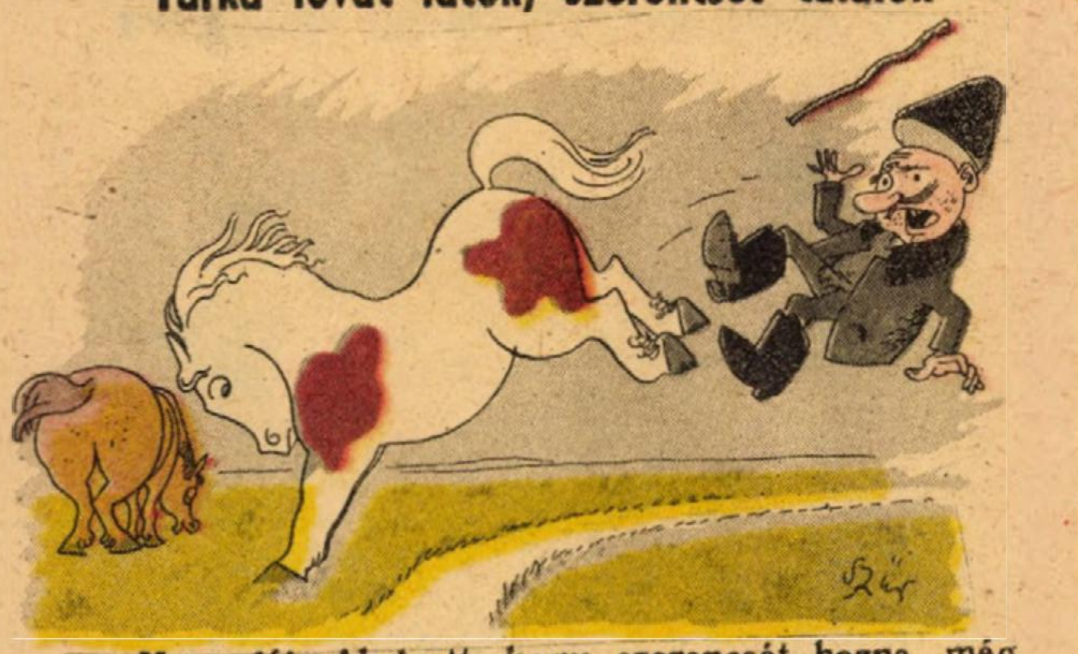
Munkában, harcban telik élete
S ma népünk ott áll Rákosi körül,
Ötvenhetedik születése napján
Életművének egy nemzet örül.

Egy Illyés-kijelentés margójára

Illyés Gyula: Nem lehet írni, amíg az íróasztal lába billeg!
Ludas Matyi: Tolja csak egy kicsit balra, meglátja, milyen egyenes ott a talaj!

Tarka lovat látok, szerencsét találok

— Maga ló! Ahelyett, hogy szerencsét hozna, még oldalba rúg?!
— Ugyan kérem, én nem vagyok babonás.

GOMBA

I.

— Magam szedtem! — lelkendezte Gida bácsi és letett asztalunkra egy tányér gyanúsküIsejű gombát.

Kedves kis öreg a Gida bácsi, megrögzött kiránduló, itt lakik a házban.

— Biztos, hogy jó gombák ezek?

— Hogy-hogy biztos-e? — nézett rám neheztelően.

— Persze, hogy jók! — integetett a feleségem Gida bácsi háta mögül. Miután Gida bácsi elment, megjegyeztem:

— Nem kellett volna elfogadnunk. Úgyse eszünk belőle.

— El kellett fogadnunk! Nem bánthatjuk meg a kedves kis öreget.

— Jól van, de dobd a szemétbe.

— Hogyne, hogy meglássa a kapu alatt! És nem is biztos, hogy mind mérges. Majd leöntöm őket jó forró vízzel.

Láttam, hogy itt gyors beavatkozás szükségeltetik. Fogtam a gombákat, félrevonultam velük egy kis helyiségbe és lehúztam őket jó hideg vízzel.

II.

Másnap reggel megkérdezte tőlem Farkas úr a lépcsőházban:

— Maguk is kaptak abból a gyanús gombából?

— Szóval maguk is gyanúsnak találták! Megmondták Gida bácsinak?

Farkas úr zavarba jött:

— Félig-meddig megmondtuk... Tudja, nem bánthatjuk meg a kedves kis öreget.

— No és... mi van most a gombával?

— Jaj, rengeteg bajunk volt vele! Fel kellett hívnunk a házmestert is. Eldugaszolta a..., izé..., azt a... Érti?

— Ó, hogyne!

III.

Este Bordás úr, a házmester hozott fel a liften.

— Kérdezte a Gida úr, hogy ízlett-e nekünk a gomba, — közölte velem. — Mert mi is kaptunk.

— No és mit mondtak neki?

— Nem akartuk megbántani. Azt mondtuk, hogy nagyon ízlett. Hogy senki se lett tőle rosszul.

— És csakugyan nem lett semmi baj?

— Semmi a világon! Baj csak Farkaséknál lett..., mi egyenesen a csatornába dobtuk.

IV.

A feleségem ezzel fogadott:

— Itt volt a Gida bácsi, érdeklődött, hogy ízlett-e a gomba. Azt mondtam: remek volt.

Szemrehányóan néztem rá, de leintett:

— Aminthogy csakugyan jó is lett volna. Gida bácsi örömmel ujságolta, hogy Bordáséknak is, Farkaséknak is nagyon ízlett. Pont mi bántsuk meg vele, hogy meg se mertük kóstolni?

— Neki magának... ízlett?

— Ő akkor még nem evett belőle. Azt mondta, kiváncsi volt előbb a megajándékozottak véleményére. Most már azonban, minthogy mindenki dícséri, készít belőle egy jó vacsorát.

V.

Egy óra mulva elvitték Gida bácsit a mentők. Érdekes, hogy a mélységes megbántottság arckifejezésével nézett mindnyájunkra a hordágyról, noha, — az olvasó is tanu rá, —, senki se akarta őt megbántani.

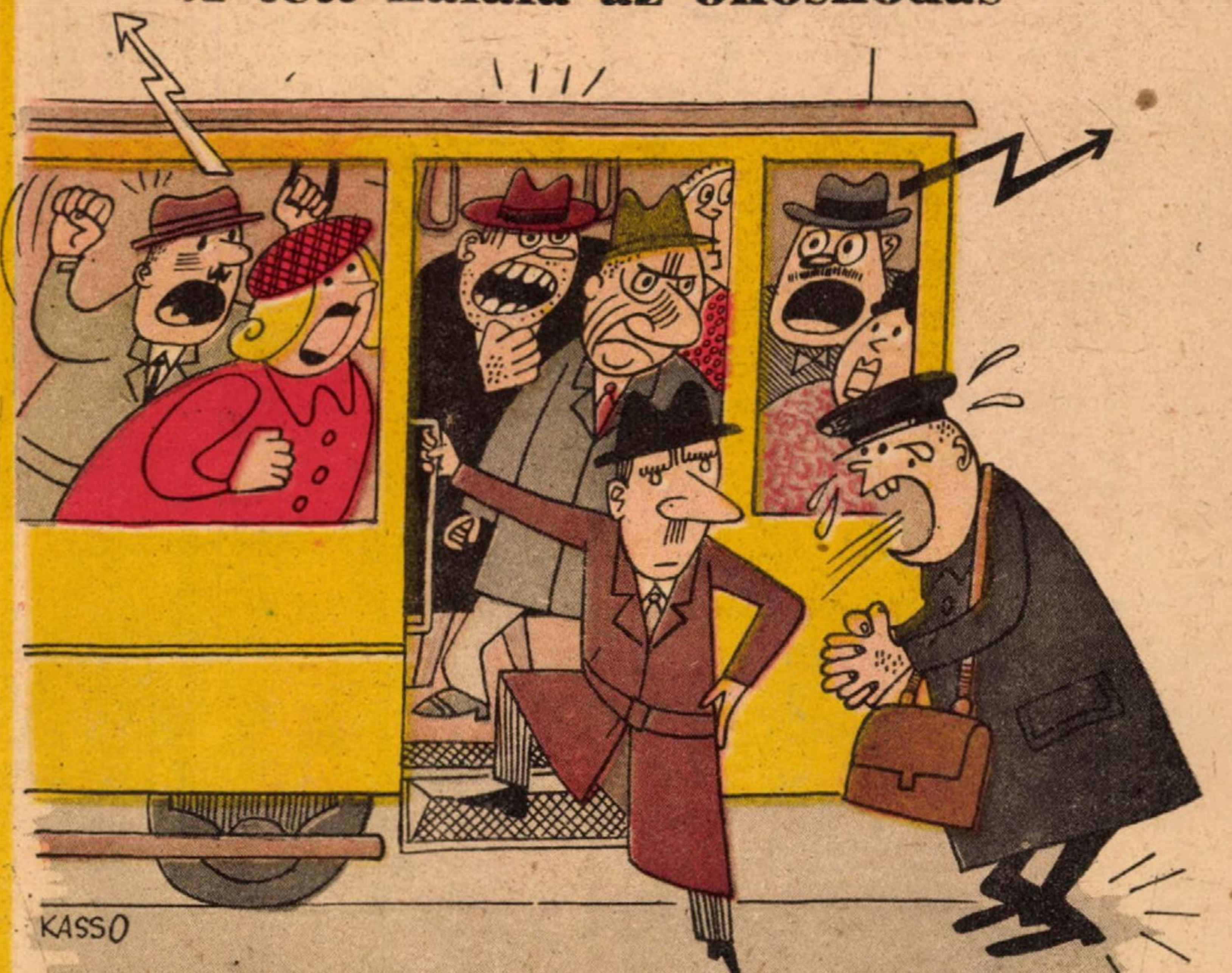
Fordított természettan

Duclos: De vérszomjasak ezek a fenevadak!
Thorez: Megvadultak a béke szagától.

A tett halála az okoskodás

— Uram, mire vár? Míg mindkét lába nincs fenn a lépcsőn, nem indíthatom el a kocsit.
— Azon gondolkozom, hogy ne menjek-e mégis inkább autobusszal.

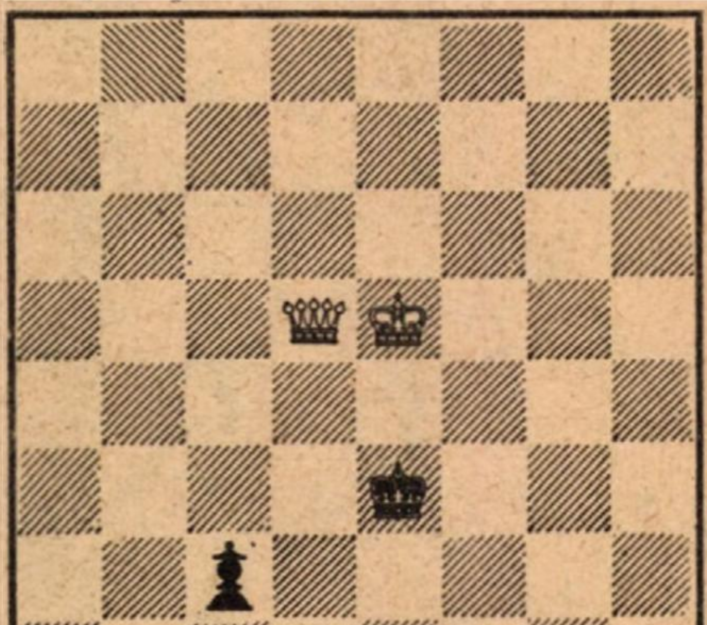
A Marshall-országok jelmondata:

„SZEGÉNYEK VAGYUNK, DE JÓL FÉLÜNK!

Ludas Matyi sakkozik

Egy Ludas Matyi és Bolond Istók között váltott levelezési játszmában sötét 5. lépése (c3—c2) utána a következő hadállás jött létre:

Istók alaposan kielemezte az állást és arra a meggyőződésre jutott, hogy ellenfele nem nyerhet. Pl. 54. Vd4† Ké2. 55. Vc3 Kd1. 56. Vd3† Kc1, 57. Kd4. Kb2. 58. Vc3† Kb1. 59. Vb3† Ka1. 60. Vc2: és sötét patt. Ezért utolsó lépésével egyidejűleg döntetlent ajánlott. Ludas Matyi azonban észrevett egy finomságot és udvariasan visszaírt: „Szeretném folytatni a játszmát, mert az állás érdekes. Mellékelve küldöm 54. lépésemet." Mikor Bolond Istók a beküldött lépést meglátta, elsápadt és így válaszolt: „Nem folytatom a játszmát, mert az állás nem érdekes. Feladom." — **Kérdés: mi volt Ludas Matyi 54. lépése?**

A 9. számunkban közölt feladvány megfejtése: 1. e4, e6. 2. d4, d5. 3. Hc3, Fb4. 4. Fd2, de4: 5. He2, Hf6. 6. He4:, Fd2:†. 7. Hd2:, Hc6. 8. Hf3, 0—0. 9. Hc3, Vd6. Fenti feladványunk, úgylátszik, túl nehéz lehetett, mert egy olvasónk sem tudta megfejteni hibátlanul. Ezért e könyvjutalmakat a viszonylag legjobb megfejtőknek adjuk. Ezek: Porempovics Sándor, Pálháza, Bárczay Sándor, Miskolc, Rákóczi-u. 18., özv. Nagy Antalné, Makó. A könyveket postán küldjük el.

Kisludas

Mese a buta kis papagájról

Volt egyszer egy papagájka,
Úgy hívták, hogy Kajdács Lóra,
Tanítgatta a gazdája
Bölcs beszédre, okos szóra.

Fejébe szállt a dicsőség
És egy nap eszébe jutott:
Ha beszélni tudok, akkor
Biztosan írni is tudok!

Az asztalra repült Lóri,
Volt ott toll és kalamáris
S bemártotta a tintába
Gőgösen a tollat máris.

Verset írjak, így töprengett,
Vagy mesét, mely csalafinta?
És miközben így töprengett,
Egyszercsak rádőlt a tinta.

Fekete lett tőle Lóri,
Akárcsak egy cigánydádé,
Vagy mint amit úgy szerettek,
A jó finom csokoládé.

Jé, egy holló! — szólt gazdája,
Mit keres ez a szobába?
És Lórikát úgy kirúgta,
Hogy földet se ért a lába.

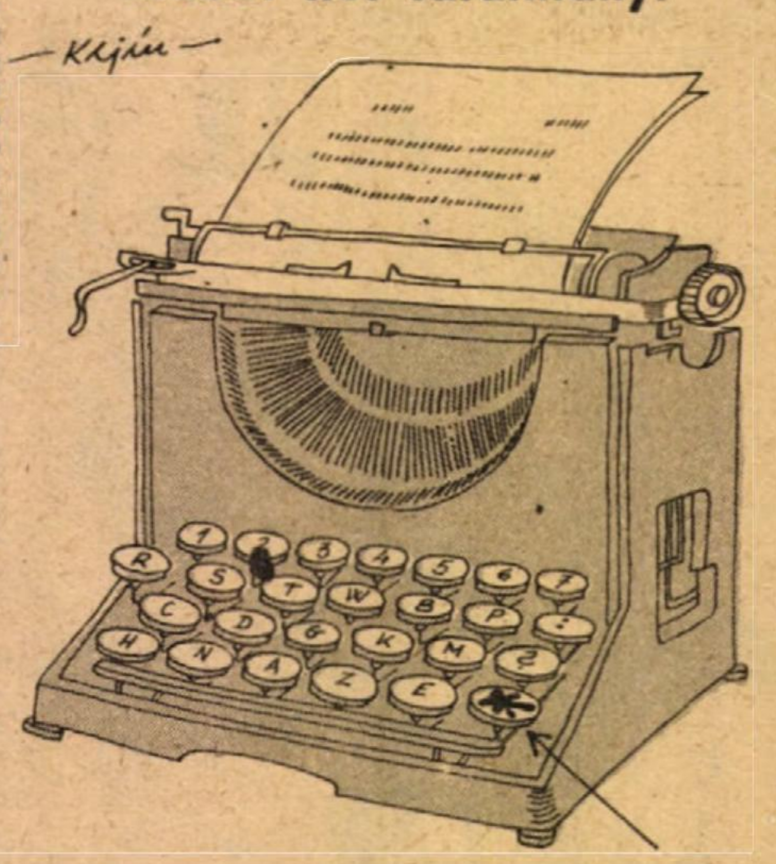
Miki bácsi

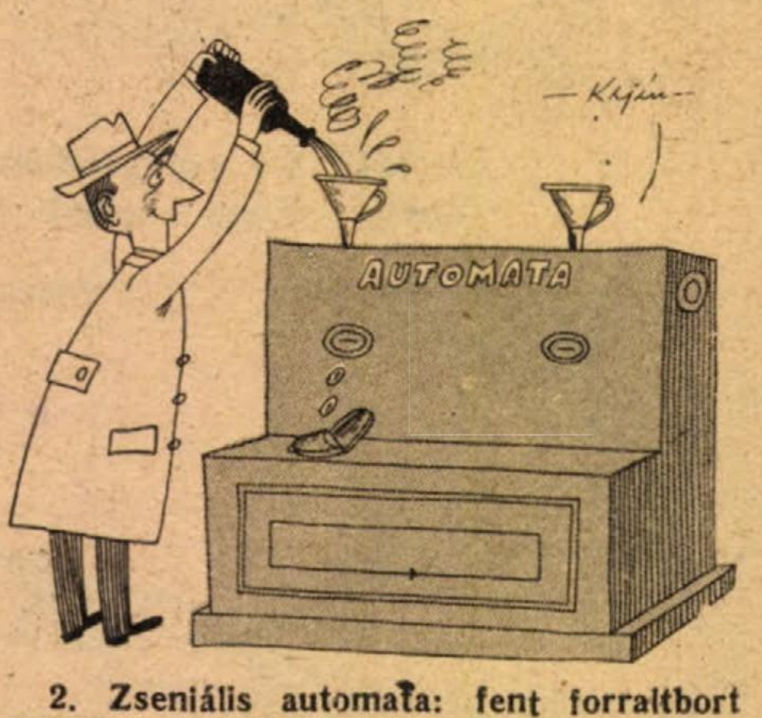
A Kisludas azt üzeni

Pandur Antal István. Az ám, de mit csinálnál a pár vagon kislibával? **Mágócsi Piroska úttörőőrsvezető, Monor.** Szép kis verset írtál. **Borbély Sára, Kecskemét.** Jót nevettünk a történeten. **Ifj. Némedi Lajos.** Ha rejtvényeket csinálsz, betűrejtvények legyenek. **Scheirich Albert.** Versed igen szép, de hogy őszinte legyek, nem nagyon értem. **Eőry Jenő, Rábcakapi.** Az előbbi üzenet neked is szól. **Puskás Ida, Szigetvár.** Betűrejtvényeket készíts. **Markó István, Baja.** Szép, hogy úgy szereted a tanárodat. **Pető Anna, Vág.** Szép írásod van és a verseid is szépek. **Onócy Ferenc, Mór.** Olyan jól írod le a vihart, Ferikém, hogy szinte borzongtunk belé. **Sas Gábor, Jászboldogháza.** Hát ezt a verset meg honnan írtad ki? **Ifj. Nemes Endre, Nyíregyháza.** Lehet, hogy egyik kis versedet közölni fogom. **Szabó Marika, Dunakeszi.** Az előbbi üzenet neked is szól. **Ancsin Magdolna, Békéscsaba.** Betűrejtvényeken törd a fejed. **Görgei Emma, Felsőnyárád.** Nagy tetszéssel olvastam verseidet. **Preszburger Iván, Budapest.** Kedves kis vers, de fogsz te még ennél jobbakat is írni. **Török László, Szentes.** A vers bizony igen jó, Lacikám, de vajjon ki írta? **Ménesi Ilonka.** Ideírom versikédet: **Truman bácsi régen kérem, Hagyjon nekünk békét szépen, ha békét nem is hagy nekünk, Mégis vajas a kenyerünk! Kocsis Erzsébet, Makó.** A kis vers és a rajz nagyon kedves. **Szalontai Veronka, Elek.** Találós kérdéseidből egyet-kettőt tán közölni fogok.

A Lipótmezőről küldték be alábbi két találmányt

1. Komplet írógép gyerekek számára, amelyen még paca is van.

2. Zseniális automata: fent forraltbort kell beönteni és lent kiesik a bor ára.

A Beszkárt eltávolítja a kereszteződéseket

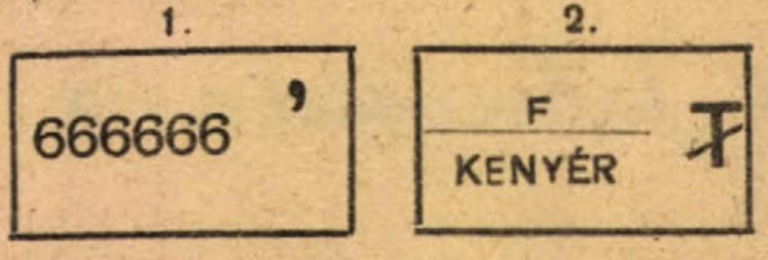
— Sajnos, nem lehetünk egymásé, Bulikám, mert a Beszkárt előbb-utóbb minden kereszteződést eltávolít.

Kész röhej

— Mondja kérem, nem ég a hajam?
— Nem nagysámos asszonyom! Már teljesen leégett.

BETŰREJTVÉNYEK

A helyes megfejtők között 2 könyvet fogunk kisorsolni.

Velem történt!

Még kisfiú koromban egyszer nagyon beteg voltam Rokonaim egyre-másra látogattak meg és én az orvosságtól kábult fejjel mindenféle badarságot összebeszéltem. Anyám nagyon megijedt, hogy magas lázamban félrebeszélek, odarohant az ágyamhoz és rémülten kérdezte:

— Ki vagyok én, fiacskám?

Mire én a legnagyobb lelkinyugalommal válaszoltam:

— Lázók Béláné, született Rechnitzer Etel.

Lázók Lajos,
Budapest,
IX., Ferenc-krt 38., III. 20.

A kitelepítés idején történt, hogy egy újonnan megmagyarosított nevű sváb idézést kapott. Az idé-

zés még a régi nevére szólt. Sehogysem akarta elismerni, hogy az írat neki szól. En még a régi nevén ismertem, nem tudtam, hogy a nevét megmagyarosította és kezdtem rábeszélni:

— Ambrus bácsi, ez a magáé, egész biztos, hogy magának szól, hát csak tudom, hogy így hívják magát.

Erre ő nagydühösen kiszól a feleségének:

— Azzony, hozzd csag a papir, majt én mintyárt mekmontom, hoty enkem hotyan hifnak.

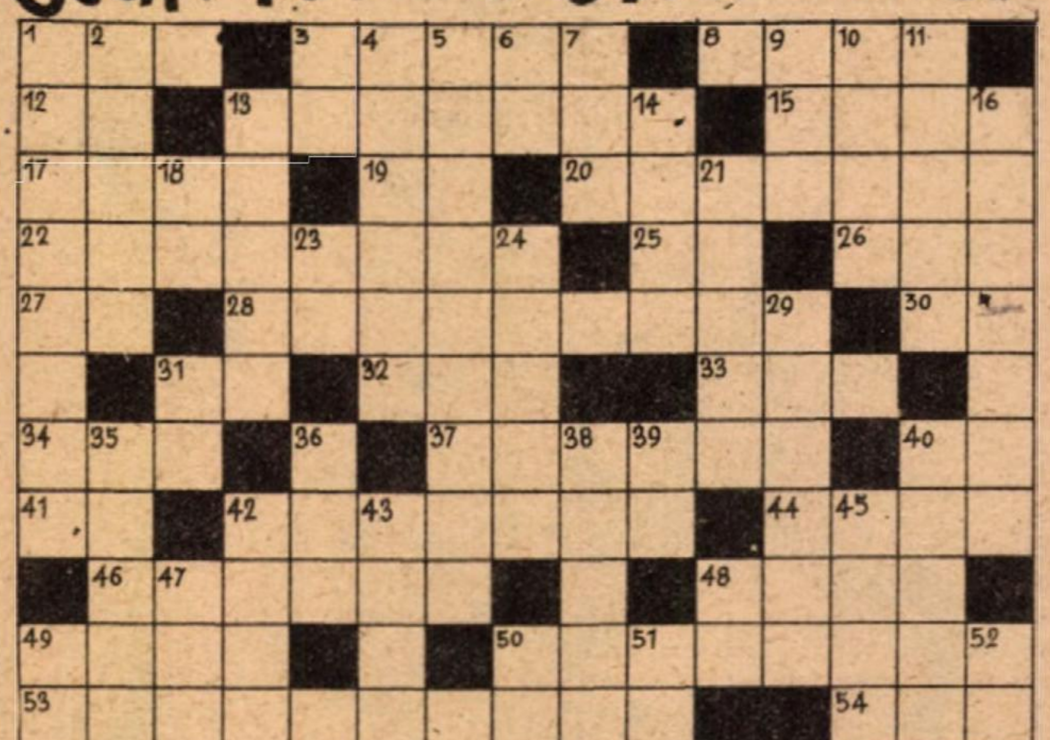
Szász Béláné,
Bácsalmás,
Rákóczi-út 14.

A nyerteseknek az 50—50 forintot postautalványon elküldjük. Várjuk a további igaz történeteket, de kérjük olvasóinkat, hogy régi viccekkel ne pályázzanak.

Dicséretet nyertek:

Elek M.-né, Debrecen, Orlik K., Pestszenterzsébet, Lőcsei F., Magyarcsanád, Buday J., Bp., XIII., Balogh F.-né, Pacsa, Papp I.-né, Cibakháza, Benedek J., Orosháza, Liszkai J.-né, Békéscsaba, Szellő T., Leányvár, Tuba S., Bp., VI., Gálfi J., Bp., VIII., Farkas E. G., Jászszentandrás, Krausz J., Vértesacsa, Gulyás E., Báránd, Hajdu F., Kispest, Soós L., Kunszentmárton, Széll L., Mezőhegyes, Nagy M., Miskolc, Kakuk L., Mezőkövesd, Egyed A., Tab, Schwartz G., Dunavecse, Tóth J., Naszály., Szabó S.-né, Magyarbánhegyes, Fádár L.-né, Székesfehérvár, Hartman J., Bp., XI., Kocsis F., Pécs, Pákozdiné, Bp., XI., Bernátsky E., Sándorfalva, Ökrös I., Polgár, Hordós F., Rózsaszentmárton, Magyar D., Bp., VII., Halász J., Makó, Stefán F., Seregélyes, Reményi F., Mátraszőllős, Weil V., Bp., VII., Balogh S., Kunágota, Juhász J., Aba, Srakter M., Cegléd, Kovács K.-né, Makó, Németh G., Zsadány, Tankó J., Békéscsaba, Lovas J., Kétegyháza, Okola J., Igal, Gróf G., Igal., Hergeröder J.-né, Siklós, Aczél B., Zalaegerszeg, Palev J.-né, Pécs, Dobos M., Kiskunfélegyháza, Vágyi I., Bakonya, Lakatos L., Szentes, Kornó M., Szentes, Tesléry J.né, Szeged, Klausz R., Bp., IV., Szirovicza V., Szeged, Eichert J., Nagykozár, Szalai I., Rákosszentmihály, Farkas M., Szolgaegyháza, Molnár E., Aroktő, Banelli S., Kaposvár, Bokor I., Bp., IX., Bella S., Orosháza, Pásztor J.-né, Bp., VI., Dankó I.-né, Sárisáp, Imre L., Sárvár, Kiss L., Miskolc, Szilágyszegi Zs., Rákosliget, Hill J., Bp., VII., K. Kampis I., Bp., II., Kővágó J.-né, Nagyszénás, Klucserics J., Csepel, Esses I.-né, Kispest, B. Kiss I.-né, Pusztaecseg, Katz L., Debrecen, Keleti K.-né, Bp., Horváth I., Budakeszi, Nagy J., Pálmonostor, Molnár K., Markotabödöge, Gyimesi D., Székesfehérvár, Bársony L., Seregélyes, Fogl L., Szombathely, Kelner N., Sárbogárd, Fehérvári F., Szőllőskislak, Rehák K.-né, Alberti-Irsa, Riczu L., Tardona.

Csak a szórakozás kedvéért

VIZSZINTES:

1. No lám!
3. Ecet németül
8. Zoró társa volt
12. Fél vonó
13. Szellemi munkabér
15. Miniszter
17. Latin ellentétképző
19. Mutatószó
20. Kozák kancsuka
22. Altábornagyunk (keresztneve kezdőb. is)
25. Kicsinyítő képző
26. Csúsztatva taszít
27. Okozatot szül
28. „Amerika az amerikaiaké!"
30. Rendes Andor
31. Nátrium-vegyjel
32. Angolna németül
33. Dög Berlinben
34. Inlet „közepe"
37. Schumacher szerint: ez az ember
40. Szomorúság
41. Latin összetett é
42. A legnagyobb ókori történetíró
44. Teher latinul
46. Legközelebbi rokonnépünk a Szovjetunióban
48. Névutó
49. Férfinév
50. Kisasszony oroszul
53. Bíboros, állítólag 58 nyelven beszélt
54. Görög beltenger és szigetcsoport is

FÜGGŐLEGES:

1. Janka, Johanna oroszul
2. Kossuth szülőfalva
3. Tojás németül
4. Lehordana, korholna
5. Egyiptomi ókori királynő (függőkertl)
6. Angol egyes harmadik személy
7. Öröklődéstani fogalom
9. A férje
10. Start!
11. Amerika felfedezésétől kezdve számítjuk
13. Cég, cégtábla
14. Tán több is mint kellene
16. Nagyapáink tintatartója
18. Tolnai Gábor
21. Román dunai kikötőváros
23. Ámor magánhangzói
24. Gerslis-babfőzelék hússal
29. Petőfi barátja és szerkesztő-főnöke (keresztn. kezdőb.)
31. A tiltás szava
35. A diák keserve
36. Vegytani fogalom
38. Cukorka-fajta
39. Hitler hóherbrigádja
40. Srácok versenyverekedése
42. Biztonsági fogoly
43. Borjú angolul
45. Fellinus Aurél egykor sokat játszott népszínműve
47. Paprikát ízesít
48. Ugyanis rövidítése
49. Erősítő ellentétes kötőszó
50. Bányai Nándor
51. Az igazságügyminiszter névjele
52. A. N.

A multheti rejtvényünk megfejtése:

```
I M Á M   E P E   A V A R
N E M T E H E T E   Á D E
A G A   R E D U K Á L Á S
S A   R Ő T   S R   T   T
  K I E S   A K Ó D A K
D A R Á Z S   A L A K I T
A D Ó   A Á B   A R O S A
S T   O K T A T   A Z O K
L   B   K A L H O   Ó   T
A L O E   N E E Z T   C I
M E S S E   K R O   I S K
M Á S Z N A   E T O L I A
  S Z I G N Ó   T A N K
A   A   E N   S I K   Ó B
K I N T M A R A D   A B O
T T T   E T A R E N D Ő R
A T Ó M   Ó D U   T U R A
```

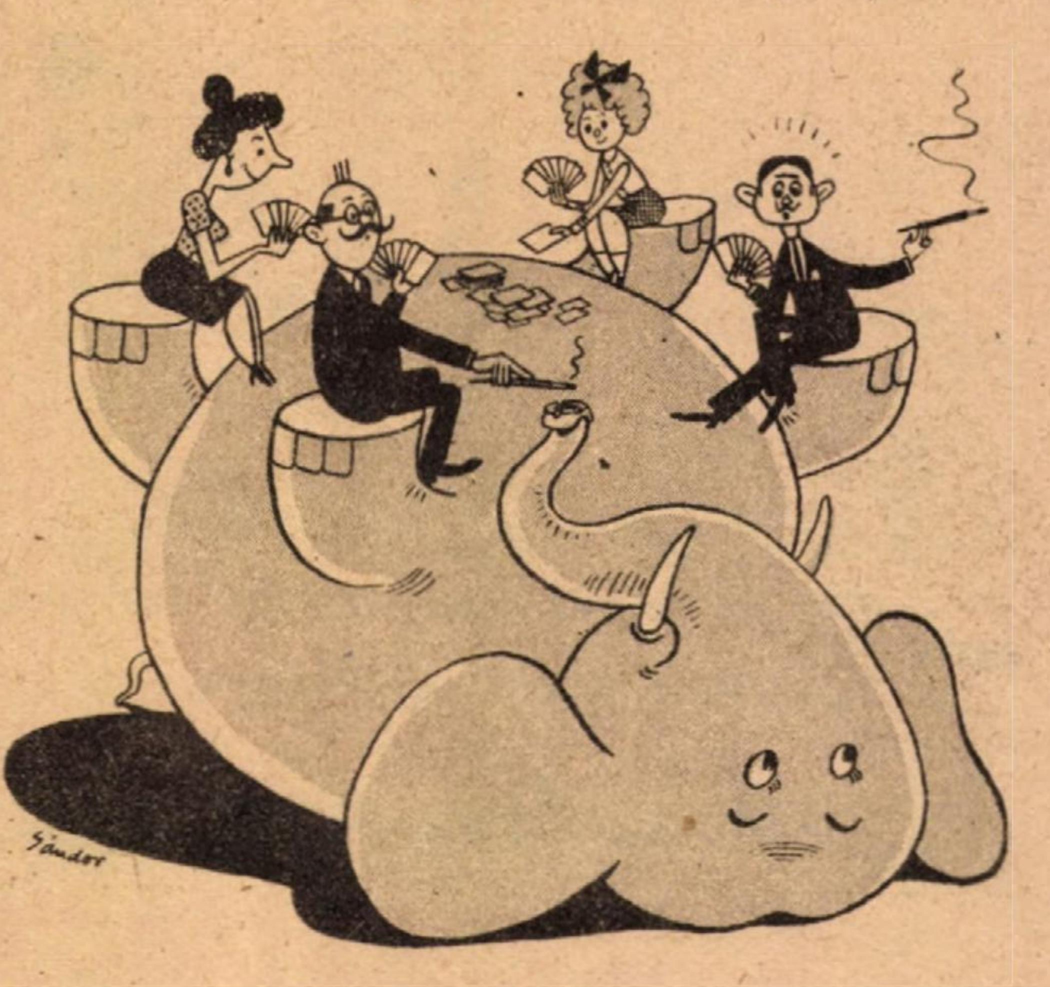
Nagy Imre előadása a Szovjetunió mezőgazdaságáról

Nagy Imre: A Szovjetunióban van a világ legtöbb traktora.

Szegényparaszt: Azon gondolkozom komám, hogy nekünk melyik gépállomáson lehetne két kulákot egy traktorra becserélni.

A cirkuszigazgató családi römipartija

— Jumbó, kérem a hamutartót!

Darvas Szilárd: Rendet kell tartani!

Nem szeretek tolakodni, viszont azt sem kedvelem, ha valaki jogtalanul elém kerül. Utálom a protekciót.

Épp ezért, ha fogorvoshoz megyek, gondosan megszámolom, hányan ülnek a rendelőben, ahol a helyfoglalás az érkezés sorrendjében történik s attól kezdve szigorúan őrködöm a rend betartásán.

Ha például négyen ülnek előttem, akkor tudom, hogy én leszek az ötödik, ami elég jó helyezés, csak ügyelni kell, nehogy az ember a finishnél lemaradjon. Épp ezért veszek egy képeslapot s úgy teszek, mintha olvasnék, de közben az ajtót figyelem. E kettőt remekül össze tudom egyeztetni, mert a képeslapot angol vagy francia nyelven nyomták, tehát egy szót se értek belőle s így minden figyelmemet az ajtóra összpontosíthatom.

Ugyanezt csinálják a többiek is, akik valamennyien ugrásra készen ülnek és rég nem az a fontos nekik, hogy kezelésben részesüljenek, hanem, hogy idejében sorra kerüljenek. Kezükben reszket az amúgyis fordítva tartott idegennyelvű újság, amely mögül gyülöletes pillantásokat vetnek a többiekre s az, aki soros, a legkisebb gyanús zörejre az ajtónál terem. Ha aztán kiderül, hogy csak a műszer zörgött, vagy a páciens fogsora esett a vödörbe, ártatlan arccal tovább sétál, nyugalmat erőltet magára s csak mi, többiek látjuk, hogy reszketnek a lábai.

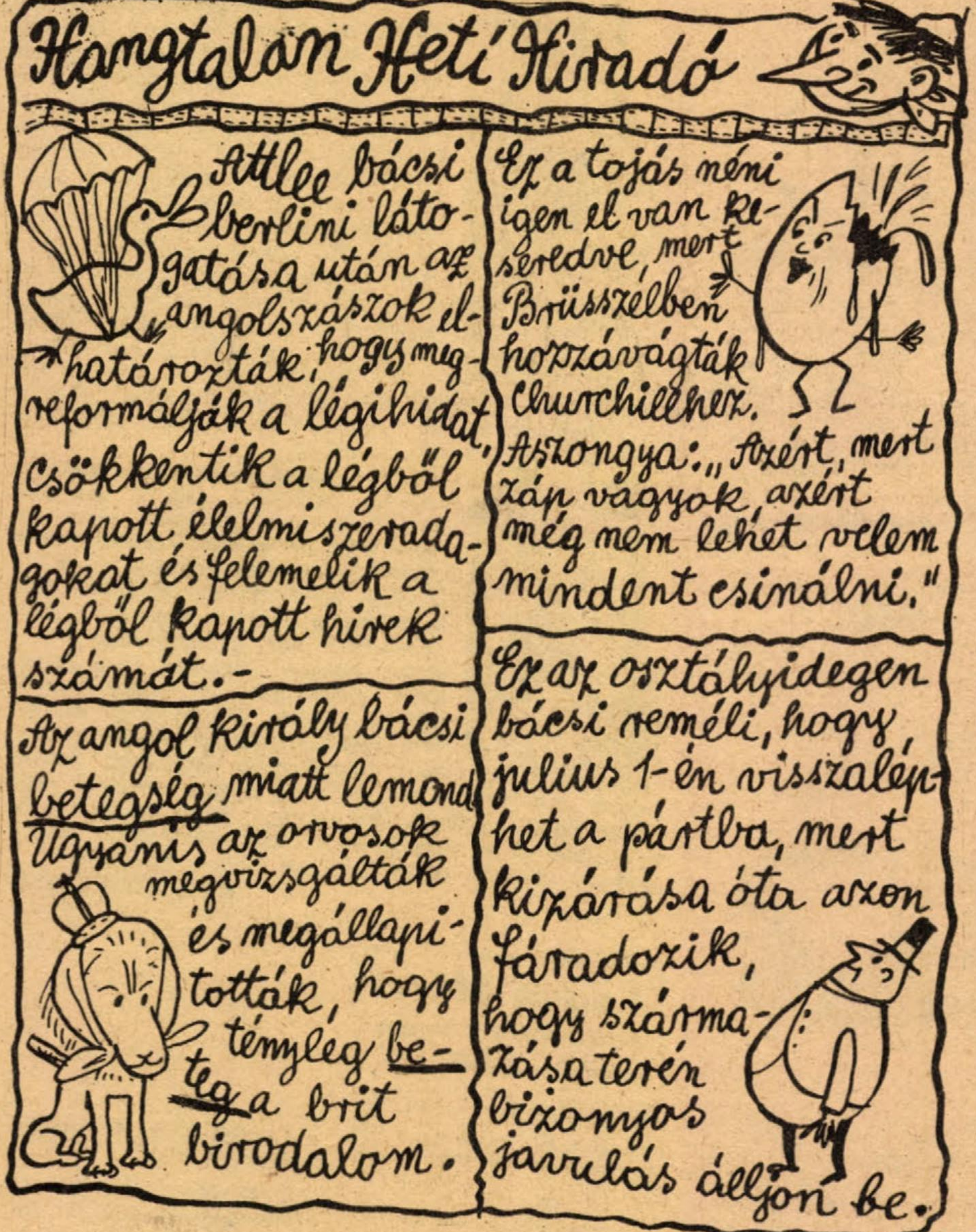
Azonban nem történt semmi szabálytalanság, lassan összeszokik a társaság s látszik rajtuk, hogy tisztelik az íratlan törvényt, amely még IV. Béla alatt hozatott s úgy szól, hogy „amely páciens pedig jogtalanul megelőzné a többit, annak feje vétessék, fogai és többi ingóságai pedig az államra szálljanak”.

A bonyodalom akkor kezdődik, mikor új vendég jön a házhoz s leül közvetlenül az ajtó mellé, ami már fényt vet egész aljas lelkületére, hiszen temérdek szék van a szobában szanaszét. Az illetőnek rendszerint már a szeme sem áll jól, a foga meg pláne, különben nem jönne orvoshoz. Azonnal ellenakció indul s a fenyegető pillantások kereszttüzében mindjobban összezsugorodik, esdekelve néz szét, de nincs irgalom a nyomorult számára. Végül is összeroppan s züllött fogsorával leül a szoba legtávolabbi sarkában, ahol a teljes elfeledés lesz megérdemelt jutalma.

Így őrködünk a szerzett jogokon s nem tűrünk semmi kilengést. Egyetlenegyszer voltam hajlandó koncessziót tenni: idős bácsi volt a soronkövetkező s már éppen megindult roggyant lépteivel az ajtó felé, mikor az orvos kiszólt:

— Parancsoljon, szerkesztő úr...

Ekkor túltettem magam a belém idegződött morálon s fürge léptekkel berohantam a doktorhoz, nem törődve az összegyült csőcselék rámszórt szitkaival.

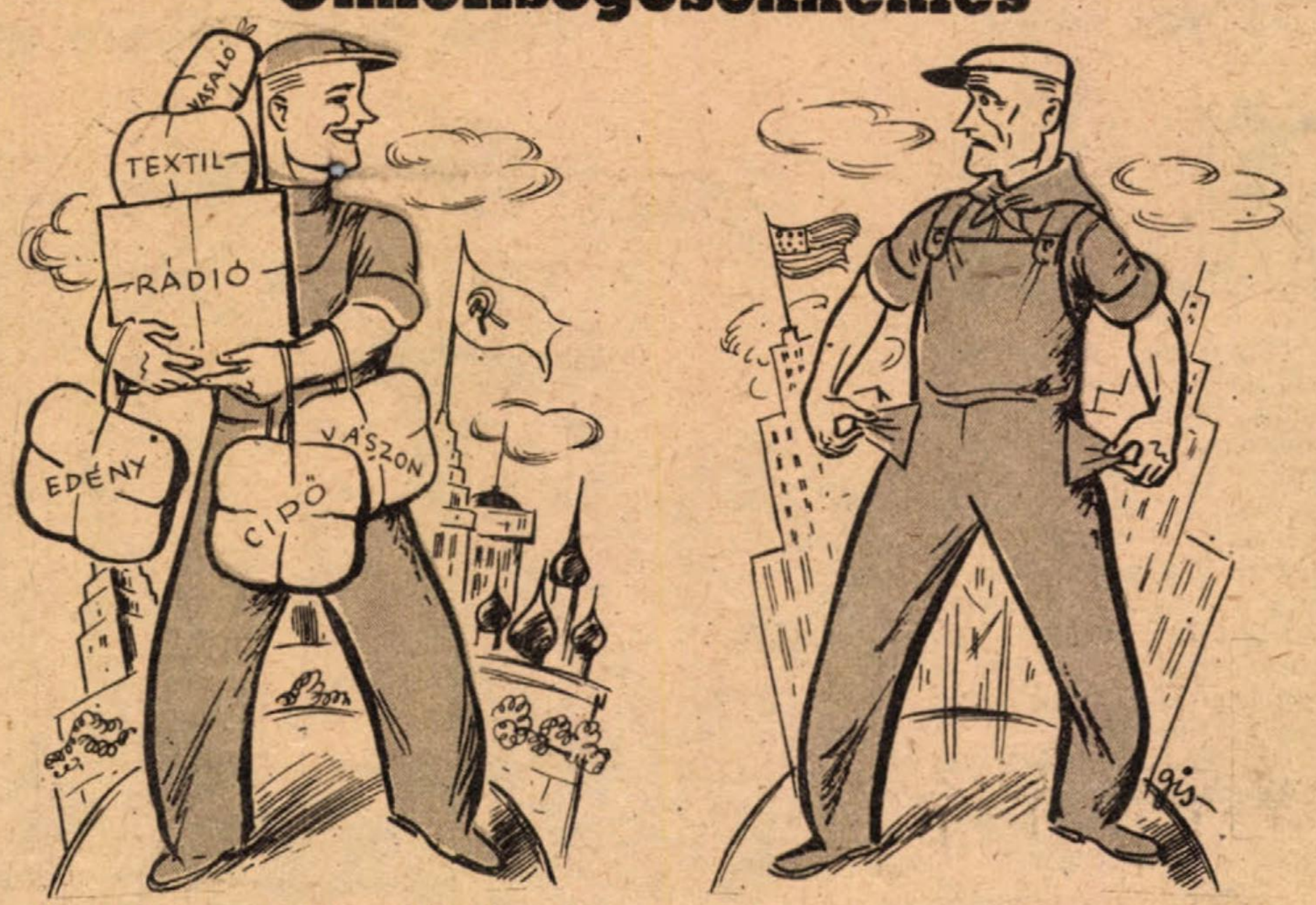

Boldog március

Petőfi: Hallja kend, Táncsics?...

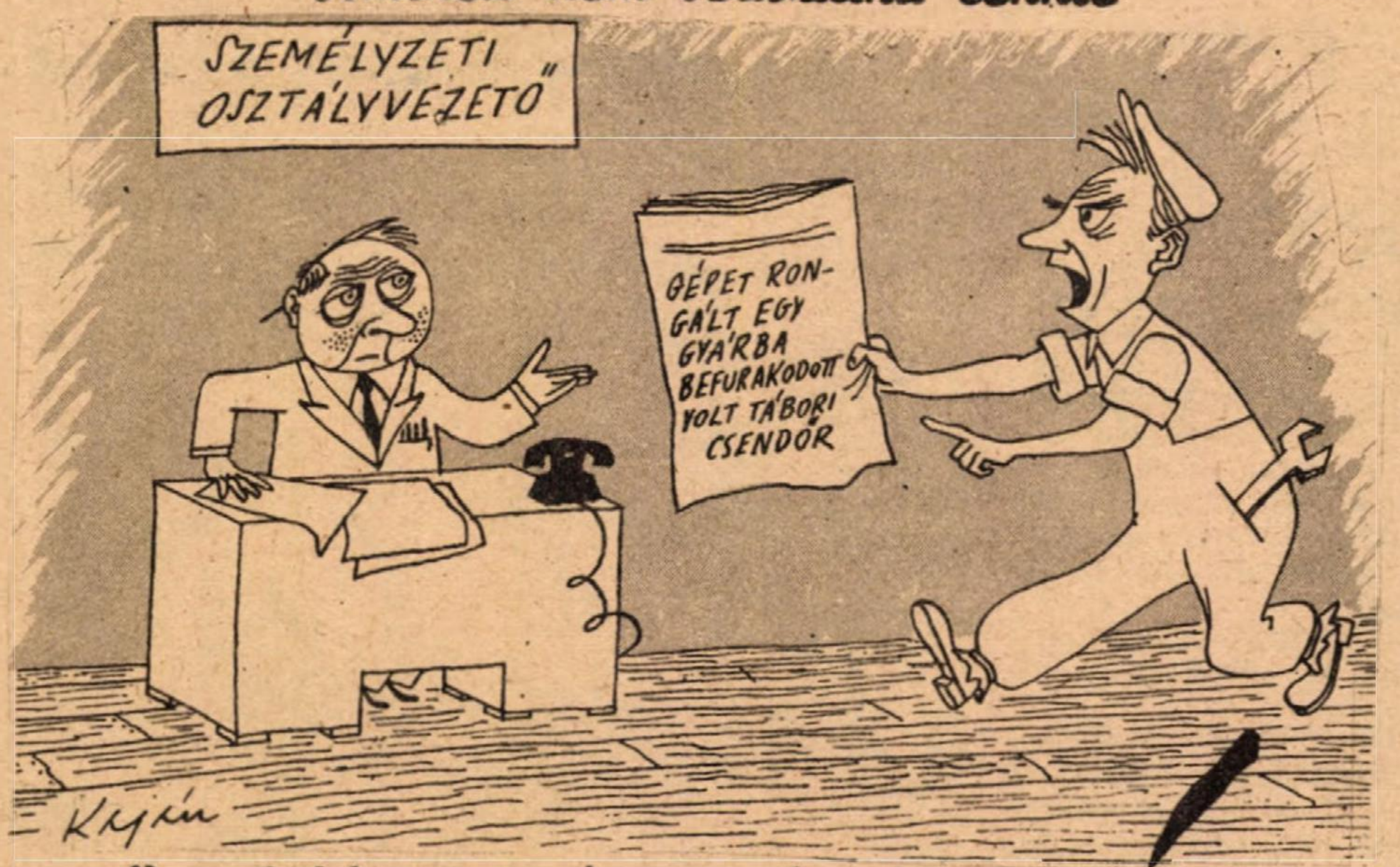
Önköltségcsökkentés

Szovjet munkás: Nálunk a dolgozók költségeit csökkentették, leszállították az árakat.

USA-munkás: Nálunk a tőkések költségeit csökkentették. Leszállították a béreket!

Aminek nem szabadna lennie

— Hogy történhetett meg, hogy egy ilyen fickó bejutott a gyárba?
— Ugylátszik, elfelejtette megmondani, hogy tábori csendőr volt

Párisi történet

— Van itt szajré!

— De biztos úr, nem fogja el?
— Miért fognám el? Nem kommunista.

Jó a zseni a háznál

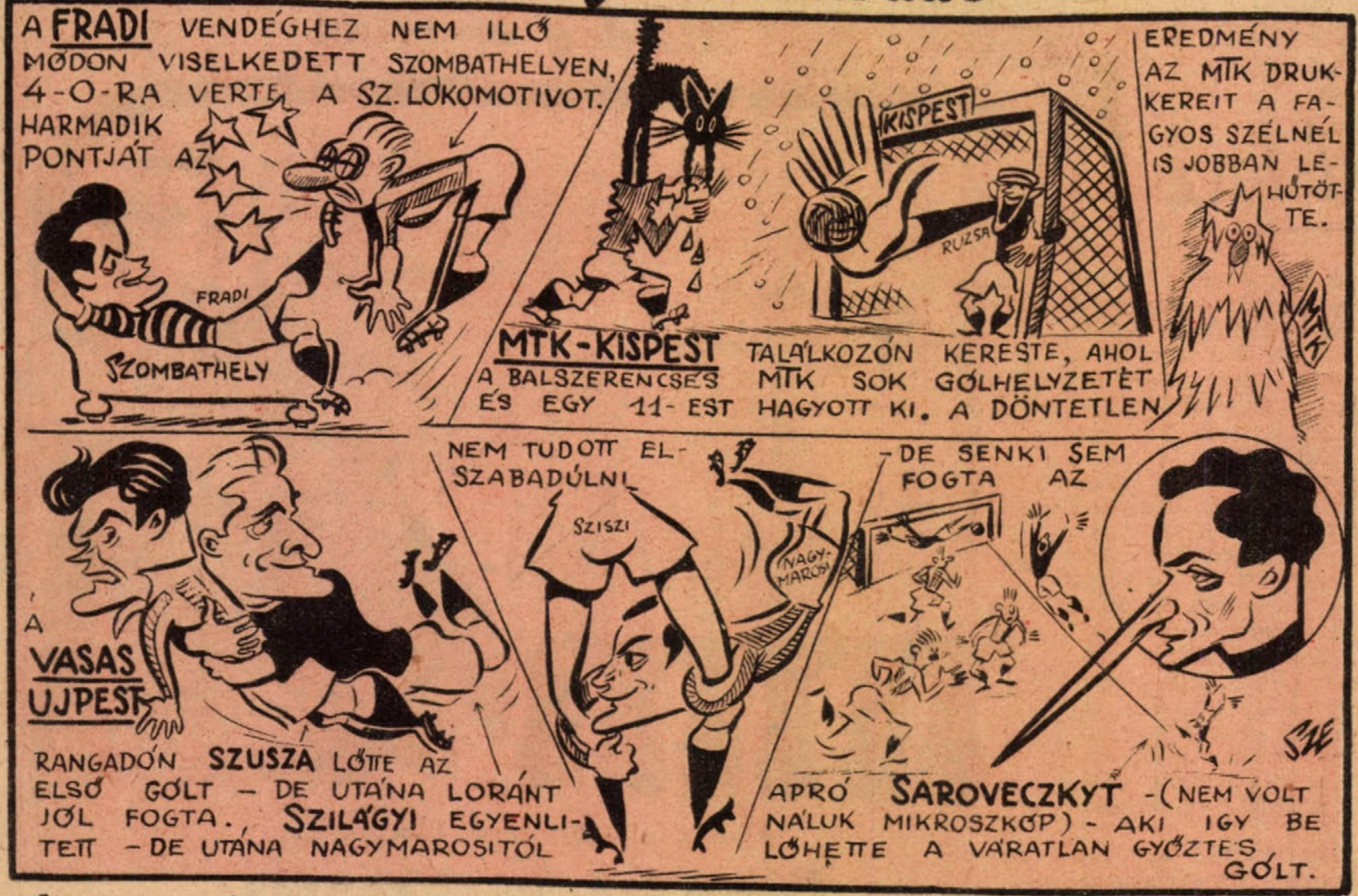
Egyik hírneves szobrászművészünket ösztöndíjjal külföldre küldték. A szobrász a saját hivatásában utolérhetetlen művészetről tett tanuságot, de sajnos idegen nyelvek elsajátításában tehetségtelenebbnek mutatkozott minden kollégájánál. Így hát kénytelen volt úgy nekivágni az utazásnak, hogy egy szót sem tudott annak az államnak a nyelvéből, ahova kiküldték.

Ennek ellenére szobrászunk remekül érezte magát tanulmányútja alkalmával és sok mindent megtanult, csak éppen azt az idegen nyelvet nem volt képes elsajátítani, amelyet pedig hónapokon át hallott.

— Öregem — mondták neki a barátai, — hát téged az csapott be, aki akart! Honnan tudtad például, hogy mennyit kell fizetned valamiért, amikor még a számokat sem ismerted?

— Lélektani fogást alkalmaztam — felelte fölényesen a szobrászművész. — Valahányszor fizetnem kellett valakinek, mindig aprópénzzel fizettem és miközben a pénzdarabokat az illető tenyerébe helyeztem, szúrósan figyeltem az arcvonásait. Mikor az illető mosolyogni kezdett, akkor gyorsan visszavettem az utolsó pénzdarabot és így sohasem csaptak be.

Heti futballhíradó

Ló vagy ember?

Még a régi „jó" dzsentri-világban történt, hogy az egyik bácskai földesúr viselkedése feltűnt az egész vidéknek. A földesúr ugyanis még az olyan közeleső helyekre is lovon járt, amelynek a nevét nem is szoktuk kiírni. A büszke dzsentri az Istennek sem szállt volna le a lováról és állítólag még otthon is lovon közlekedett.

Végülis egy másik földesúr megkérdezte tőle:

— Kérlek szépen öregem, jársz te néha gyalog?

— Soha... — hangzott a márványba kínálkozó válasz, — ha az Úristen azt akarta volna, hogy én gyalog járjak, akkor négy lábat adott volna nekem...

Példázat

arról, hogy milyen a bizalom a nyugati imperialista politikusok között.

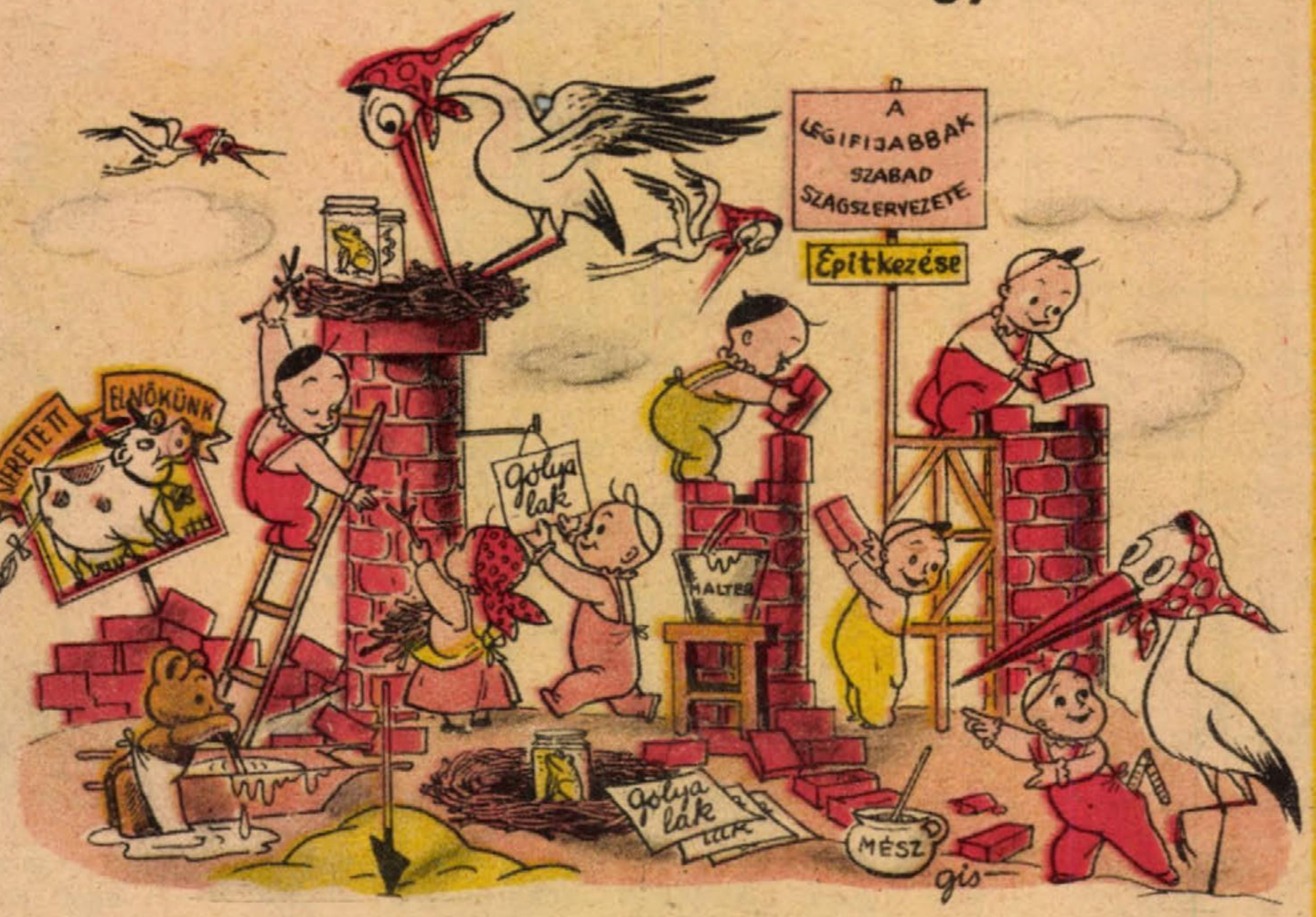
Cservenik leállítja az autóját egy utcasarkon és mielőtt otthagyná, megszólít egy ott álldogáló fiatalembert:

— Mondja kérem, ért maga az autóvezetéshez?

— Sajnos nem! — feleli a fiú. Mire Cservenik megkönnyebbülten így szól:

— Akkor legyen szíves, vigyázzon a kocsimra, amíg visszajövök.

Több gólya többre megy

A legifjabbak tervszerűen minél több gólyát letelepítenek, hogy ezzel is előmozdítsák a többtermelést.

Tárjuk fel a reakció REJTETT TARTALÉKAIT!

Sokan azt hiszik, hogy a reakcióst arról lehet megismerni, hogy időnként felrobbantja a hidakat. Ez helytelen felfogás. A köznapi életben a reakciónak olyan rejtett tartalékai vannak, amelyek látszólag a hidak felépítőivel tartanak, pedig dehogy.

Itt közlünk néhányat a rejtett tartalékból:

1. **A széles látókörü.** Ez az a típus, amely hűvös tárgyilagossággal mérlegeli a világeseményeket. A legtörténelmibb materialista. Sziklaszilárd a véleménye, hogy a szocializmusnak meg kell hódítani a világot. Ebben a hitében csak az ingatta meg, hogy fűszerkereskedő unokaöccsének egy új Közért-fiók miatt megcsappant a vevőköre. A széles látókörü: alacsony, szemüveges ember. Foglalkozására nézve totyogó értelmiségi. Szavajárása: „A kapitalizmus feltartóztathatatlanul a sírjában fekszik!" vagy „A monopoltőke imperializmusa a világ minden pontján katasztrófába konkludál!" avagy „Elekéknek jó, mert kint vannak Uj-Zeelandban."

2. Az Igazság fanatikusa. Ez csak az abszolut Igazság szempontjából tudja a világot nézni. Nem tehet róla, ilyennek született. A kommunista ideológiát magáénak vallja, de óriási meghasonlást vitt végbe a lelkében az, hogy Érsekvadkerten MDP formaruhában látta egy volt házmesterét, aki annakidején bigámiát követett el. Szikár, őszülő úriember, Mindszenty óriási csalódást okozott neki. Foglalkozása: védőügyvéd, valutaspecialista. Szavajárása: „Én nem mentegetem a régi, jó Horthy-időket sem...!" vagy „Az Igaz Ügy végülis mindig!" avagy „Százával találkozik az ember bigámista pártfunkcionáriusokkal."

3. **A vallás megszállottja.** *Ő valláserkölcsi alapon áll, mert ilyen nevelést kapott és ebből nem enged. Viszont belátja, hogy a nyomort meg kell szüntetni és a kommunisták kétségkívül. Hangoztatja, hogy a demokráciától nyugodt megélhetést, lakást és emberi életmódot kapott. Ezzel szemben áll a felejthetetlen Eucharisztikus Kongresszus, ahol Pacelli bíboros az emelvényről megáldotta. Ez a kettő viaskodik most benne. Kettős könyvelő, kopaszodó, pislogó ember. Életcélja, hogy a Vatikánnak nagykövetsége legyen hazánkban. Mindszentyben különválasztja az egyházfőt és az embert. Mindkettőt tiszteli. Szavajárása: „Nem a rendszernek, hanem az embereknek kell megváltozni!" vagy „Minden út Rómába vezet, de nagyon őrzik a határokat", avagy „Klerikálbolsevizmusé a jövő!"*

4. A szikrázó individuum: Bizonyos könnyed maliciával nézi a dolgokat, mert tudja, hogy „az egész világ egy teniszlabda, de a Sors kezében van a rekett". Porszemek vagyunk, te is, én is. Mint porszemet a szélsőbalra fújta a történelmi sirokko. Valamikor szívvel-lélekkel hitt a dolgokban, de a státusemelésnél kihagyták és a Schulhofot előléptették, aki pedig nem is párttag. Akkor rájött, hogy az élet nem egyéb színháznál. Sovány ember, szája körül ráncokkal. Foglalkozása: egyéniség. Szavajárása: „Kommunista vagyok, de a magam módján!" vagy „Pénz, hatalom: illuzió, oly mindegy, hogy miképen telik le életünk, ez a világtörténelmi tizedmásodperc!" avagy „Legyen szíves a jegyemet kicsit előbbre lyukasztani!"

KISHONT FERENC

Ludas Matyi
Előfizetési ára 1 hónapra
Belföldön **2.80** forint
Külföldön **4.—** forint
Postatak. bef. lap. száma 5170

Ludas Matyi azt üzeni

Tavasz. Jöjjön el hozzánk valamelyik nap.

Iszós. Mi is olvastuk azt a hirdetést, hogy a sör folyékony kenyér, abban azonban nem adunk Önnek feltétlenül igazat, hogy akkor a fröccs a folyékony zsemlye.

Budapest — Moszkva sakkmérkőzés

A két hadsereg felvonul.

Ludas Matyi
Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.
Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Radnóti Károly.